

In memoriam

VLADIMIR ŠKRIBINA, dipl. ing. grad. (1929. – 2004.)

S iznenadnjem i velikom boli prijatelji i kolege primili su vijest da je preminuo Vladimir Škrbina, dipl. ing. građ., istaknuti građevinski tehničar i pedagog te iznad svega iznimno čestit i korektni čovjek, kojega su cijenili svi oni koji su s njim trajno ili povremeno surađivali. Smrt je došla nakon relativno kratke bolesti o kojoj su, osim obitelji, bili obaviješteni samo oni koji su s njim bili svakodnevno u kontaktu.

Vladimir Škrbina rodio se 3. studenog 1929. u Hrvatskoj Kostajnici gdje je završio osnovnu školu. Srednjotehničku građevinsku školu u Zagrebu završio je 1948. Odmah se kao građevinski tehničar zaposlio u poduzeću *Elektrosond* u kojem je radio kao voditelj više gradilišta na kojima su izvođene injekcijske zavjesi pri izgradnji brana, od kojih navodimo važnije: Mariborski otok, Vuzenica, Lokvarka i Vlasina.

Nakon odsluženja vojnog roka upisao se 1952. na Građevinski odjel Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog fakulteta na kojem je diplomirao u lipnju 1958. godine. Od tada počinje njegova bogata inženjerska djelatnost. Prvo je do 1960. radio u Skupštini grada Zagreba kao nadzorni inženjer, a potom 1960/61. u projektnom birou *Ostrogović* kao inženjer-konstruktor.

Veliki dio svog radnog vijeka (1961.-1977.) proveo je u građevnom poduzeću *Grapor* u Zagrebu kao tehnički direktor, nakon čega prelazi na rad u visokoškolske institucije – prvo kao profesor više škole na Višoj tehničkoj građevinskoj školi u Zagrebu (1977.), a nakon toga od početka 1978., radi u Građevinskom institutu – Fakultetu građevinskih znanosti u Zagrebu do 1991., a potom na istom

fakultetu koji se osamostalio pod nazivom Građevinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, odakle 1995. odlazi u mirovinu.

U širokom dijapazonu njegove inženjerske djelatnosti zastupljeni su:

- operativni inženjerski poslovi na izvođenju radova i konstruktorskom projektiranju,
- organizacijsko-rukovodeći poslovi u građevinskoj operativi i u znanstveno-nastavno-stručnoj instituciji,
- pedagoški rad u visokoškolskoj nastavi,
- savjetnički poslovi, posebno oni u realizaciji obnove u ratu stradalih hrvatskih područja.

Ne mogu se svi njegovi poslovi svestati u određena razdoblja, jer je radeći na nekim dužnostima istodobno obavljao različite poslove.

Istaknuo se već kao građevinski tehničar vođenjem složenih izvedbi injekcijskih zavjesa. Kasnije je u poduzeću *Grapor* bio organizator i voditelj svih poslova tog relativno manjeg,

ali zahvaljujući njemu, vrlo uspješnog građevinskog poduzeća. Upravo mu je činjenica što je poduzeće bilo manje i nije raspolagalo većim brojem inženjerskih kadrova, omogućila da svoju inženjersku nadarenost iskoristi radeći na organizacijskoj pripremi i provedbi izvedbe raznih vrsta građevina: stambenih zgrada, zdravstvenih ustanova, škola, upravnih i poslovnih zgrada, ugostiteljskih objekata, niskogradnja i dr. Iako je vrlo kratko radio u poduzeću *Niskogradnja* (6 mjeseci 1977. nakon udruživanja s *Graporom*), u tom je razdoblju dao vrijedan doprinos organizaciji novog poduzeća.

Na operativnim inženjerskim poslovima dolazila je do izražaja njegova sklonost istraživanjima tako da je složenijim zadacima pristupao studiozno iznalazeći mogućnosti racionalnijih rješenja, pri čemu je postizao zapažene uspjehe. Tim se stečenim iskustvom koristio u nastavi i istraživanjima kojima se poslije toga bavio.

Kao već afirmirani inženjer zapaženih stručnih dometa, 1978. preuzima dužnost tehničkog rukovodioca Zavoda za organizaciju i ekonomiku građenja u Građevinskom institutu – Fakultetu građevinskih znanosti u Zagrebu. Pod njegovim stručnim operativnim rukovođenjem Zavod jako dobro posluje i postiže visoku reputaciju u poslovima koncipiranja, pripreme i izvedbe investicijskih projekata i radova, temeljeći svoj rad na suvremenim dostignućima struke i znanosti. Njegove aktivnosti nisu se ograničavale samo na organizaciju posla i raspodjelu zadataka suradnicima, nego je i izravno sudjelovao u organizacijsko-tehnološkim i konzultantskim poslovima pri os-

tvarenju brojnih graditeljskih projekata. Kao primjer spomenut ćemo samo dio značajnijih građevina u izvedbu kojih je bio neposredno uključen. To su: Politička škola SKJ u Kumrovcu, Aerodrom u Osijeku, Dispečerski centar Elektroprivrede u Zagrebu, objekti Univerzijade '87 u Zagrebu, fakulteti – Ekonomski, Elektrotehnički i Prirodoslovno-matematički u Zagrebu, Interuniverzitetски centar u Dubrovniku i dr. Uz odabir pravih organizacijskih i tehnoloških rješenja do kojih je dolazio studioznim pristupom, odlika njegova rada bila je i velika kooperativnost s investitorima i izvoditeljima radova te tolerantnost i strpljivost u suradnji s njima.

I u visokoškolskoj nastavnoj djelatnosti bio je Vlado Škrbina vrlo uspješan. Već 1960. uključio se u nastavni rad kao honorarni asistent na arhitektonskom i građevinskom studiju ondašnjeg AGG fakulteta u Zagrebu, radeći na predmetima iz područja tehničke mehanike. Svoju izrazitu sklonost prema pedagoškom i istraživačkom radu nije mogao ostvariti opredjeljenjem za sveučilišnu znanstveno-nastavnu karijeru, jer su prihodi asistente bili znatno manji od inženjera u praksi, a trebalo je osigurati egzistenciju obitelji. Tako je prekinuo nastavnu aktivnost 1965. da bi je kao već

iskusni inženjer nastavio 1977., prvo kao profesor više škole, a potom kao sveučilišni nastavnik u zvanju višega predavača. Uspješnu nastavnicičku praksu obavljao je kontinuirano do odlaska u mirovinu 1995. godine. Predavao je nekoliko predmeta iz područja organizacije i tehnologije građenja na studijima visoke i više stručne spreme. I ovom je poslu, kao i svemu drugome što je radio, pristupao studiozno, obavljajući ga solidno i savjesno, pri čemu je pokazivao strpljivost prema studentima i razumijevanje za njihove probleme, pružajući im pomoć koja je nadilazila njegove profesionalne obveze.

Valja istaknuti aktivnost inženjera Škrbine u radu na obnovi ratom stradalih područja, gdje je također samoprijegornim radom dao vrijedne poslovne i stručne doprinose. Kao suradnik Ministarstva obnove i razvitka RH, bio je pouzdan oslonac nositeljima toga procesa, pri čemu je i ovdje dolazio do izražaja njegov smisao za suradnju i uskladivanje različitih interesa raznih subjekata uključenih u posao. Taj je posao obavljao i nakon umirovljenja sve do 2000. godine.

Kao umirovljenik bio je aktivan i na drugim inženjerskim poslovima surađujući u Zavodu za organizaciju i ekonomiku građenja Građevinskog

fakulteta u Zagrebu sve dok ga u tome nije sprječila iznenadna bolest.

Prilagodljiv kao čovjek i stručnjak inženjer Škrbina bio je ustrajan u obrani svojih utemeljenih stručnih stajališta strpljivo ih objašnjavajući, ali nije pritom bio tvrdoglav, nego je tolerantno prihvaćao i tuđe argumente.

Iznimno vrijedan i kvalitetan stručnjak Škrbina je bio čestit, divan i drag čovjek s ljudskim osobinama o kojima se može govoriti samo u superlativima. Vedar i predusretljiv prema svima s kojima je surađivao ili uopće dolazio u kontakt. Na njemu se nije moglo primijetiti da je privatno doživljavao i teške trenutke (bolest u obitelj) - to su znali samo njegovi najbliži prijatelji. Njegova spremnost da pritekne u pomoć ne samo prijateljima nego i svima kojima je pomoć trebala ili su je od njega zatražili, činilo ga je simpatičnim i dragim svima onima koji su ga poznivali.

Ostat bez tako istaknutoga, savjesnog i vrijednog stručnjaka veliki je gubitak za struku, a izgubiti tako dragoga, poštenog i odanog prijatelja i kolegu nenadoknadiv je gubitak koji duboko ozalošćuje. Svi koji su s njim suradivali, poznivali ga ili bili njegovi prijatelji zadržat će ga u trajnom sjećanju.

V.S.